

Mina Skolår

195320

Om jag noggrant tänker efter så minns jag väldigt mycket om lågstadiet och mellanstadiet.

Det hela började när jag började ettan. Jag var jätte duktig i skolan när jag var liten. Men jag hade ett litet "missstag" i mig. Min svenska var jätte dålig.

Jag kunde inte tala ordentligt. Jag var skraj att om jag sa nåt fel skulle folk antingen skratta eller rätta till mig sedan skratta.

Jag hann bara gå i den skolan i två månader, om jag minns rätt, för att sedan skickas till en skola där jag kunde träna på min svenska. Det värsta med den nya skolan var att jag fick gå upp tidigt en vanligt för att hinna med bussen!

Att åka buss tyckte jag inte var kul alls. Men att hinna med bussen var enkelt, för den stannade runt hörnet av pensionershuset, som låg trettio meter bort ifrån mitt hus. När jag satte på mig skorna för att springa ut till bussen, sa jag ner ett tag. Jag fick en grunlig känsla i magen som typ sa till: "det här blir roligt trots allt".

Jag satte mig på bussen och åkte till min nya skola.

När vi fram i bussen, stod en lärare utanför som sökte efter mig. Minns inte hur hon visste att jag var rätta personen. Hon tog i alla fall tag i mig och sa:

- Hej, jag heter Mirram och är din nya lärare, välkommen till Dal skolan.

Vi gick till ett klassrum och jag fick träffa flera personer. Dom flesta bodde vid mitt område.

När skoldagen var slut åkte jag tillbaka med samma vita buss och samma Chaufför.

När jag kom hem lade jag mig på golvet, stoppade ner handen i väskan och plockade fram ett svenskt häfte. Jag började både att skriva och läsa det jag skrivit.

Varje dag var en likadan dag för mig. Jag vaknar upp, hoppa ur sängen in i duschen och sedan ut, tar på mig kläder äter frukost och går.

Efter sex månader i samma skola, blev min svenska mycket bättre jag kunde läsa och skriva som alla andra barn. Jag skickades tillbaka till Rudeskolan lagom till tvåan. Men nu vågade jag prata mer öppet och helhjärtat. Mina dagar från lagstadit var i och för sig likadana, Varje dag.

För varje år som gick blev min svenska mycket starkare. Jag tyckte/tycker om att prata med personer som man måste rätta för vissa ord.

Det gjorde att jag kände mig bättre. Det som gjorde mig unik då till skillnad från nu är att jag alltid öppen, glad, rolig och självständig.

En dag så skulle vi cykla till en sjö ganska långt från skolan och alla längtade, men inte jag. Jag kunde tyvärr inte cykla. I skolan lärde och hjälpte min lärare till och hemma så var det pappa.

"Det härliga med skolan är vännerna och läraren"

Det borde dom flesta nämna, men antingen
så glömmet dom eller så vill dom inte skriva det.
Jag var alltid pigg och glad i skolan.

När jag började sjuaan var det inte alls lika som
från träan till sexan. Skolan låg precis bakom
mitt hus (Stibboskolan) och jag kunde gå hemifrån
när det bara var två minuter kvar. Ändå så
kom jag aldrig försent.

I början var jag den bästa eleven i sjuaan.

Kom alltid i tid, gjorde läxorna och lyssnade på
lärarna. Medans tiden gick, började jag få samtal
om att jag bråkade eller pratat för mycket i skolan.
Men det var en engång ett missförstånd.

Dom hade blandat ihop mig med en annan
elev (inga namn nämns).

När vi engång hade bildlektion så kom "den"
elev sent kanske tio minuter. Läraren blev förbaskad
och tog ut ilskan över alla andra.

- Vi är så jäkla dåligt upptrade, sade hon.

Jag blev så arg att jag störde mig upp och
skrek tillbaka och fick tyst på henne.

killarna i rummet höll med mig om orden jag
skrek, och började klappa. Hon skickade ut
oss.

Från den dagen bestämde jag mig att
byta skola. Och det gjorde jag. Jag bytte till
Avby skolan och redan under första dagen fick
jag göra ett Ma-test.

Efter det fick jag följa efter Henke P och Kalle T på en rundtur i skolan.

Dom förklarade meningen med rad "B" sålarna stod för och visade mig vart jag skulle kolla.

Jag fick tillbaka Ma-testet och var inte nöjd.

Jag märkte att eleverna i min klass låg på en bättre och högre 1A-nivå.

Dom var bra på allt.

När jag fick betygen i 9attan blev jag inte glad. Sedan den dagen bestämde jag mig att bli bättre. I nian började jag dagen med att hålla i en bok, och avsluta med en bok.

Om inte arbete funnits i denna skola som jag gör i nu, hade jag läggat efter ganska mycket. I nian har de haft mindre test/kov men mera avancerade ord, tal & uppgifter.

"Och här sitter jag och gör nationella-provet, som jag hoppas helhjärtad klara av / lyckas med."

Resten av historien och framtiden berättar vi inte.

SLUT!